

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

۱۳۴۸ / ۲ / ۲۰

دانشگاه قم
معاونت پژوهشی
دانشکده علوم انسانی

پایان نامه دوره کارشناسی ارشد رشته فلسفه و کلام اسلامی

تناسخ و مقایسه آن با رجعت

نگارنده

ایرج حافظی

استاد راهنمای

حجۃ الاسلام و المسلمین آقای ذبیحی

استاد مشاور

حجۃ الاسلام و المسلمین آقای شاه نظری
۱۳۴۷۱۱۲

تابستان ۱۳۷۷

تکثیر از واحد انتشارات

۲۸۸۷۰

پیشگاه مقدس حضرت
ولی عصر حجه ابن الحسن العسكري
روحی و ارواح العالمین
لتراب مقدمه الفداء

بنام خدا

تقدیر و تشکر

[لَمْ يَكُنْ لِّهِ مُؤْمِنٌ مُّذْلُومٌ لَمْ يَكُنْ لِّهِ مُؤْمِنٌ مُّذْلُومٌ]

برخود لازم می‌دانم بدین وسیله از زحمات اساتید محترم جناب

حجۃ‌الاسلام و المسلمين آقای ذبیحی (استاد راهنما) و حجۃ‌الاسلام

وال المسلمين شانظری (استاد مشاور) و همچنین استاد عزیز جناب

حجۃ‌الاسلام و المسلمين آقای عابدی که در تهییه و تنظیم این

رساله همواره از راهنماییهای ایشان برخوردار بوده‌ام کمال

قدرتانی و تشکر را بعمل آورم.

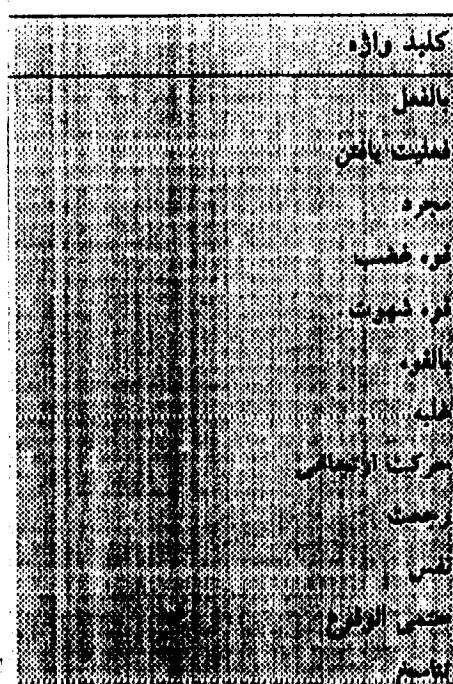
تناسخ، انتقال نفوس انسانی از بدنی به بدن دیگر می باشد و این انتقال میتواند به مرتبه بالاتر باشد (تناسخ صعودی) و یا مرتبه پائین تر (تناسخ نزولی) و یا انتقال عرضی.

دلانل متعددی که از سوی حکماء اسلامی ارائه شده، بعضی مبطل جمیع اقسام تناسخ است، مانند برهان قوه و فعل، که خلاصه آن این است: پذیرفتن تناسخ به معنای پذیرفتن اتحاد امر بالفعلی است که نفس مفارق می باشد با چیزی که بالتوه است (بدن دوم که تازه استعدادش تمام شده و مهیای پذیرفتن نفس است) و این واضح البطلان است.

و اگر تناسخ در جهت نزول را قائل شویم باید حرکت ارجاعی در وجود از اشد به انقضی پذیریم که جداً محال است.

تناسخ صعودی را نیز نمیتوانیم پذیراً شویم چرا که معنای آن این است که نفس حیوان صامت که منطبع در بدن و غیر مجرد است و ابزار ترقی به رتبه انسانیت را ندارد و بلکه غل و زنجیر شهوت و غصب بر دست و پای او بسته شده توانسته است دگرگون شده و به مرتبه بالاتر صعود کند.

و اما رجعت که به معنای بازگشت نفس مفارق به ابدان دنیوی خود پیش از قیامت می باشد ارتباطی با تناسخ باطل ندارد چرا که رجعت سخن از تعلق مجدد روح به بدن خود میکند بعد از قطع علاقه، و باید بدانیم که ارتباط نفس با بدن عبارت است از قوت وجود و غلبه و چیزگی او بر بدن و مرگ به معنای عدم اعمال این برتری است نه نفی آن و واضح است که هر گاه نفس، توجهش را به بدن معطوف سازد مانعی برای حیات مجدد او در همین عالم ماده نخواهد بود و از طرف دیگر دلائل فراوان نقلی بعد از اثبات امکان رجعت وقوع آنرا حتمی می سازد.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۶	بخش اول: تناسخ
۷	مقدمه رساله
۸	فصل اول: اقسام تناسخ
۸	تناسخ از جهت متعلق
۸	تناسخ صعودی و اقسام آن
۸	تناسخ تزویی و اقسام آن
۹	تناسخ اتصالی و انفصالی
۱۰	نمودار اقسام تناسخ
۱۱	تناسخ ملکی و نقلی
۱۲	بروز
۱۳	تمثیل در قرآن
۱۴	تمثیل در روایات
۱۵	گفتاری از علامه طباطبائی پیرامون تمثیل
۱۵	اشکالی بر تمثیل و جواب آن
۱۷	تناسخ ملکوتی
۲۰	گفتاری از علامه حسن زاده درباره تناسخ ملکوتی
۲۲	گفتار صدرالمتألهین درباره تناسخ ملکوتی
۲۴	خلاصه و تبعجه فصل اول
۲۶	فصل دوم: ابطال تناسخ
۲۶	الف: براهین فیلسوفان بر ابطال مطلق متناسخ
۲۶	۱- حکیم ابوعلی سینا
۲۶	برهان اول
۲۷	برهان دوم
۲۷	توضیح خواجه طوسی بر برهان دوم این سینا
۳۰	شرح نموداری برهان دوم این سینا

عنوان

صفحه

۳۲	۲-حدر المتألهین حکیم شیرازی
۳۲	برهان قوه و فعل
۳۴	توارد نفسین بر بدن واحد برهان سوم (لزوم تعطیل)
۳۵	برهان چهارم
۳۷	۳-ملاء عبد الرزاق لاميجی
۳۷	برهان اول (تعلق نفسین به بدن واحد)
۳۸	برهان دوم (عینیت زید و عمر)
۳۸	برهان سوم (اتحاد بدین)
۳۹	برهان چهارم (اسام معقولات)
۳۹	برهان پنجم (تساوی ابدان هالکه و حادثه)
۴۰	برهان ششم (اتحاد قوه و فعل)
۴۱	ب: ابطال تناسخ نزولی
۴۱	برهان اول
۴۳	برهان دوم
۴۴	برهان سوم
۴۵	ج: ابطال تناسخ صعودی
۴۹	مروری فشرده و مقایسه ای بر براهین مبطل تناسخ
۴۸	شرح نموداری برهان خدرالمتألهین بر ابطال تناسخ نزولی
۵۴	فصل سوم: نظریه اهل تناسخ
۵۴	برهان عقلی قائلین به تناسخ
۵۵	براهین نقلی قائلین به تناسخ
۵۵	مسخ در قرآن و نظریه تناسخ
۵۶	بررسی برهان قائلین به تناسخ
۶۰	برهان شیخ اشراق بر جسمانیه الحدوث و روحانیه البقاء بودن نفس ناطقه که مبطل اصل موضوعه برهان عقلی تناسخی است

صفح

عنوان

۶۲	فصل چهارم - اشکالات اهل تناسخ
۶۳	اشکان اول و پاسخ آن
۶۴	اشکان دوم و پاسخ آن
۶۵	اشکان سوم و پاسخ آن
۶۷	اشکان چهارم و پاسخ آن
۶۹	اشکان پنجم و پاسخ آن
۷۱	تمثیلی در نقی تناسخ " انسان و کشتی "

بخش دوم: رجعت

۷۳	طرح مستله
۷۴	فصل اول: مفهوم رجعت و امکان آن از دیدگاه عقل
۷۵	مفهوم رجعت
۷۶	چه کسانی بازگشت میکنند
۷۹	امکان رجعت از دیدگاه عقل
۸۲	فصل دوم : رجعت در امت های پیشین
۸۲	زنده شدن گروهی از بنی اسرائیل
۸۳	زنده شدن مقتول بنی اسرائیل
۸۳	مرگ چندهزار نفر و حیات دوباره آنان
۸۴	زنده شدن پس از صد سال مرگ
۸۵	زنده شدن مردگان به دست عیسی علیه السلام
۸۸	قرآن و رجعت آینده
۸۸	روزی که از میان هر امت گروهی را محشور می کنیم
۸۹	بازگشت هلاک شدگان
۸۹	مرگ و حیات دوگانه
۹۰	دود آشکار
۹۰	خداآوند پیامبرانش را یاری میکند
۹۱	پیامبران متعهد شده اند به یاری پیامبر آخر الزمان در آخر الزمان

عنوان

۹۲	ظهور فرماندهی علی علیه السلام بر مؤمنین (در رجعت)
۹۲	تمام اهل کتاب به عبیسی مسیح علیه السلام ایمان می آورند (در رجعت)
۹۳	گفتگوی مؤمن طاق و ابو حنفه
۹۴	فصل سوم: رجعت از دیدگاه روایات
۹۴	کلام علامه مجلسی در باب رجعت
۹۵	مشابهت علی علیه السلام و ابوبنی علیه السلام
۹۵	هر چه برایم گذشته، گذشته برایت آخر الزمان خواهد آمد
۹۵	تلاؤت قرآن توسط سر بریده حسین علیه السلام (بهترین دلیل بر رجعت)
۹۶	أخبار مبد الشهداء بر رجعت قبل از شهادت
۹۸	چکیده مطالب

بخش سوم: رجعت در محک تناسخ

وجوه تفاوت و شباهت های بین تناسخ و رجعت

رجعت و بازگشت از فعلیت به قوه

رجعت و توارد نفسین بر بدن واحد

مسایر محدودرات واردہ بر تناسخ و مقایسه آن با رجعت

نتایج قول به تناسخ و رجعت

مقدمه:

تناسخ از جمله مسائلی است که در تاریخ اندیشه بشر ریشه داشته و بسیاری از فیلسوفان دوران باستان نیز آنرا مورد بررسی قرار داده اند، سابقه این مسئله و گسترش آن در میان اهل اندیشه به اندازه ای است که هرگز نمی توان به آسانی آنرا نادیده انگاشت اعتقاد به اصل تناسخ، یکنواخت و یکسان نبوده و هر گروه از کسانی که به این اصل باور داشته اند، به گونه ای خاص آنرا مورد تفسیر و توجیه قرار داده اند

درباره تناسخ و نفوذ آن در درون مذاهب جمله ای برسر زبانهاست که بسیار جالب توجه می باشد، گفته اند که هیچ مذهب و طریقه ای به منصه ظهور نرسیده مگر اینکه جای پای تناسخ در آن قابل مشاهده می باشد.^۱

در ادیان ابتدائی چینی توتمیسم، فتیشیسم: نایوپرستی، این اعتقاد بدین شکل ظهور می نماید که انسان هنگامی که می میرد روحش باقی است و بعضی از این ارواح پس از مرگ تنشان به جنگلها یا به دریاها می روند و در آنجا به روح یکی از قوای پدیده های طبیعت تبدیل می شوند بنابر این طوفان، موج، و با آب و باران هر یک دارای روحی می شوند که از انسانی بوده و پس از مرگ جسم، تبدیل به پدیده ای طبیعی شده است و این بدین معناست که هر درخت، هر جنگل، هر حیوان و هر چیزی دارای روح است، در مذهب هندو نیز مسئله ای وجود دارد بنام کارما، کارما گردونه تناسخ است، شخصی در زندگی پنجاه، شصت ساله اش به مراحلی می رسد، تکاملی می یابد یا فسادی می کند و چون در گردونه بعدی دوباره زندگی را آغاز می کند آثار زندگی قبلی در این تولد دوباره به صورت خوشبخت یا بدبخت بودن، پست یا بلند بودن، آقا یا نوکر بودن، بردہ یا

^۱ ما من مذهب آلا ولتناسخ قیه قدم رهاسخ

خواجه بودن متجلی میشود ، اگر در زندگی قبلی به نکاملی دست یافته نه بصورت برد و غلام ، بلکه به صورت آقا و عزیز متولد می شود اگر در زندگیهای گذشته ، فساد کار بوده به صورت برد ای ذلیل متولد می شود و در اینجا کیفرش را می یند ، بهشت و دوزخ هندو همیشه کارمای بعدی است ، یعنی گردونه بعدی و حیات بعدی ، پاداش و کیفر زندگی قبلی را می دهد.

بودا در مورد این گردونه بی متها می گوید : در سرگذشت رفت و بازگشتن به این حیات ، اشکهای را که انسانی ریخته ، اگر جمع کنند ، از آب همه اقیانوسهای روی زمین بیشتر است . و هنگامی که به منابع دینی رجوع می کنیم به نحوی دیگر جای پایی تناصح دیده می شود ، موضوع تجسم اعمال صورت ملکوتی و مثالی و موضوعی که این رساله در صدد رسیدگی به آن می باشد یعنی رجعت و بازگشت دوباره روح آدمی به دنیای مادی و ادامه حیات آن و موضوع معاد که مشترک همه ادیان الهی است همه از جمله ردهای پای تناصح و از موارد مشابهات آن می باشند.

امید است بتوان با روشن نمودن معنای دقیق آن و متمایز نمودن اقسام آن به برگرفتن غبار توهم تناصح از چهره آئین مقدس اسلام نائل شویم ، بیان این نکته ضروری است که تناصح به معنای خاص آن نتائج و لوازمی را به دنبال دارد که پذیرفتن آن مستلزم نادیده گرفتن بعضی از مسلمات دینی و قواعد عقلی است نظیر انکار معاد و بازگشت انسان بسوی خدا چرا که قول به تناصح با انتقال نفوذ به ابدان جسمانی در همین عالم طیعت در صدد اعطاء پاداش و انجام مجازات آنان برمی آید ، لازمه دیگر اینکه روح را قائم به نفس ندانیم و بگوئیم در بقاء محتاج به بدن می باشد فلذا همیشه با یک بدن همراه است اگر بدن او متلاشی شد ، به بدنه دیگر تعلق خواهد گرفت و اگر او هم تباشد ، به بدنسی دیگر ، و این مستلزم تکرار است .

از دیگر لوازم قول به تناصح این است که انسان را تنها موجود عالم ملک می داند و آنچه را که می یند یا انسان است غیر ممسوح و یا انسان است و ممسوح .

بخش اول

تتساخ

فصل اول: تعریف و اقسام تناسخ

تناسخ را اقسام مختلفی است بعضی از آنها صحیح و محقق‌اند و برخی باطل و نادرست‌اند. در این فصل موارد آنرا بیان و توضیح می‌دهیم که کدامیک مورد فبول و کدامیک باطل‌اند و بدون تردید، این مطلبی است بسیار مهم چرا که تشخیص و تعییز میان صحیح و سقیم اقسام کاری است بس مشکل بگونه‌ای که بعض بزرگان فرموده‌اند که تشخیص و تعییز میان تناسخ صحیح و باطل آسان‌تر از اقامه برهان بر بطلان آن نیست در اینجا برای سهولت امر و تبیین اقسام تناسخ، مبحث را در سه مرحله ادامه می‌دهیم.

الف: از جهت متعلق، چهار نوع تناسخ قابل تصور است:

۱- فسخ : انتقال روح انسانی پس از مفارقت از بدن به بدن انسانی دیگر در همین شاه می‌باشد، مانند اینکه وقتی انسانی می‌میرد روح او به یک جنین آماده پذیرش روح تعلق بگیرد.

۲- فسخ : انتقال روح انسانی پس از مفارقت از بدن در همین شاه به بدن یک حیوان غیر انسان می‌باشد مانند اینکه وقتی انسانی بمیرد و روح او به جنین یک سگ و ... که آماده پذیرش روح است تعلق پذیرد.

۳- فسخ : انتقال روح انسانی به یک جسم نباتی در همین شاه دنیوی است مانند تعلق روح مفارق از بدن انسانی به نهال یک گیاه.

۴- رسخ : انتقال روح انسانی به یک جماد است در همین شاه دنیوی مانند تعلق روح مفارق انسانی در همین شاه به یک سنگ

ب: هر یک از اقسام فوق از جهت سیر انتقال روح به دو قسم صعودی و نزولی قابل انقسام اند بدین ترتیب هشت قسم تناسخ متصور است.

۵- ۱: فسخ نزولی و سخونی : بشیوه‌ی معمول شکل می‌غیرد که نفس این کالی به از مفارقت از بدن به انسان ناقص تعلق بگیرد و اگر نفس مفارق ناقص باشد ولی بعد از فراق آشیانه خود به پیکر انسانی کامل وارد شود در اینحال تناسخ صعودی رخداده.

عو۴ - در مورد سخ نیز تقسیم بندی نیست قابل اجرا است. پنجه نفس انسانی از مفارقت از بدن به حیوانی غیر انسان تعلق یافت میر اینزولی است و اگر نفس انسانی قبل از تملق به بدن انسان ابتدا بر یکر حیوانی فرود آمده و میتواند بدن انسانی که آساد پنجه روح است پرواز نمود در اینحال صعود کرده است.

عو۵ - فسخ نیز که داد و متند روحانی آدمیان و گیاهان است میتواند بمنهنج صعود فرار گیرد اگر دروازه روح انسانی از نبات شروع و به انسان ختم شود و چنانچه روح انسانی پیکر بی جان یک نبات را بعد از فراق از بدن خود منزلگاه خود مازدراه نقص و نزول را پیش گرفته

هو۶ - میر صعودی رسمخ با دمیدن نفس انسانی به جماد و با فراقت آن و پیوستن به پیکره انسانی رخ می دهد و با سنگ و خاک شدن یک انسان نفرین شده و به عبارتی با تعلق گرفتن روح او بعد از فنا بدن به یک جماد میر نزولی بوقوع پیوسته است.

حاجی سبزواری در مورد این تقسیمات چنین فرموده:

* نسخ و مسخ، مرسمخ، فسخ قسمانی انسا و حیواناً، جاداً و نتاً *

ترجمه: انسان و حیوان و جماد و نبات را نسخ و مسخ و رسمخ و فسخ تقسیم می کند منظور این است که نسخ مربوط به انسان می باشد تبادل نقوص انسانی بر پیکرهای انسانی است و مسخ مربوط به حیوان است تبادل از واح انسانی و پیکرهای حیواناتی است و رسمخ مربوط به جمادات و داد و متند انسان و جماد و فسخ تناسخ گیاهی را بیان می کند و در ارتباط، تقسیم بندی دوم چنی سروده:

* للحکل انس باب الابواب وذا نزول الصعود عکس ذا *

^۱ شرح منظومه - بخش حکمت جاپ سنگی ص ۳۱۲

^۲ شرح منظومه بخش حکمت جاپ سنگی ص ۳۱۸

معنای کلام فوق این است که پیکر انسان باب الابواب و دروازه حیات همه پیکرهای عنصری بشمار می آید در شعب نزولی حقیقت نفس ناطقه در مراحل نزول و هبوط خود نخستین بار در قالب پیکر آدمی فرود آمده و با اکتساب هیئت های گوناگون و بر حسب مناسبتها متعدد در پیکر سایر حیوانات و نباتات انتقال می یابد به عبارت دیگر نفس ناطقه پس از نزول و پیوستن به پیکر انسانی به کسب هیئت های گوناگون پرداخته و با کسب هیئت های مختلف به ابدانی مناسب با این هیئت ها انتقال می یابد.

این عقیده بر این است که نفس ناطقه اگر تواند خود را به مقام کمال رساند و از مرحله نقص خارج کند ناچار در پیکر یک حیوان که با خلق و خوبی وی ساخت دارد انتقال می یابد ولی اگر همین نفس ناطقه خود را به ذروه کمال برساند از این جهان رها گشته و به منبع نور واصل می گردد.

ناکنون یافتیم که هشت گونه تناسخ قابل تصور است.

ج : مرحله سوم تقسیمات : به این شکل که هر یک از تقسیمات هشت گانه بالا می توانند بصورت اتصال باشند یا انفصل بعبارت دیگر نفس انسانی یا چنین است که انتقال به اجسام دیگر را بر سیل اتصال و در یک ماده واحد انجام می دهد یا بر سیل انفصل بدین ترتیب شانزده قسم تناسخ قابل تصور است . که در شکل مقابل بصورت نموداری نشان داده شده است .